Ч. 66. Четвер 4 цьвітня (22 марта) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦІЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З угорского сойму. — Делеґациї. — З італіяньско - турецкої війни. — Справа Крети. — Страйк углекопів.

Вчера вела ся дальша дискусия в угорскім соймі над відручним письмом Цісаря до правительства. Всї бесїдники остро критикували спосіб розвязаня кризи, а президент Навай мусів кількох з них прикликати до дневного порядку за нетактовне поведене і напасти на правительство і Корону. Дискусиї не покінчено і буде она вести ся дальше на нинїшнім засїданю. Всї опозицийні бесїдники підносили, що криза на Угорщинї не дасть ся скорше покінчити, доки не буде переведена реформа виборча.

Спільний міністер скарбу др. Білиньский виїхав до Будапешту. N. fr. Presse доносячи о тім, каже що найголовнїйшою справою переговорів дра Білиньского в Будапештї буде скликане делеґацийної сесиї. Не є ще певне, чи надзвичайній сесиї делеґацийній, яка збере ся при кінци цьвітня, буде предложена три чи шести місячна буджетова провізория.

В добре поінформованих париских кругах твердять що в найблизшім часї піднимуть держави крок в Царгородї подібний до недавного кроку в Римі. Сей крок обмежить ся до питаня, під якими условинами була би Туреччина готова заключити мир. До сего кроку не привязують великих надій. По сім кроцї підоймуть Італїянцї енерґічну акцию фльоти. Італїяньска фльота має намір заняти Мітилене і Лемнос як операцийні точки для будучого вїзду до Дарданелїв.

Розвиток подій на Креті посуває ся своєю дорогою мимо всїляких розпоряджень опікунчих держав. Після депеш з Канеї, довершено на острові в тих днях вибору послів до парляменту грецкого королівства. З Царгороду доносять рівночасно, що опікунчі держави повідомили Порту про свої в сїй справі наміри. Именно має бути поновлене войскове обсадженє Крети через мішаний корпус, для недопущеня виїзду послів до Атен.

Чи то средство буде вистарчаюче є сумнївною річию, особливо, що на одну з чотярох держав опікунчих цїлком числити не можна. Є то именно Італїя.

Як вже вчерашні телеґрами донесли, страйк анґлїйских углекопів догасає. В полудневім Уельсї, властивім огнищи страйкового руху є сильна більшість за поворотом до працї, именно 43.000, натомість в північній Анґлїї голосують переважно за дальшим страйком. На льондоньскій біржи цїна вугля значно обнижена.

В місцевости Гавтн прийшло до великих розрухів страйкових. Товпи гірників переходили улицями, вибивали шиби і рабували склепи та гостиницї. Полїция була за слаба, аби розігнати галабурдників. Вечером хотїли страйкарі устроїти напад на театр і аж дуже сильний віддїл полїциї відпер їх вкінци з під театру.

З Гневіна, в Чехах, доносять, що центральний комітет страйкарів по конференциї переведеній з шефом секциї Гоманом і иншими представителями властий, поручив робітникам північно-західного ческого ревіру вугля, аби приймили уступки роботодавців і вернули до працї. Стане ся то імовірно в четвер. Нинї відбудуть ся збори, на котрих буде робітникам предложене справоздане о вислїдї переговорів. Страйк можна уважати за покінчений.

В Америцї, як звістно, страйкують також углекопи, а як доносять вчерашні телеґрами, застрайкувало в Чікаґо 15.000 теслїв, аби одержати підвисшене платнї.

---

21)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельшица, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Як ми так і Хінцї їдять також жабячі стеґенця. Долини довкола великих рік повні жаб, котрі тут Хінцї ловлять в оріґінальний спосіб. На проходї в сторону як до Вампої побачив я Хінця, що бродив в охабі, зарослім очеретом і закидав вудку не на воду, але на густу траву. Коли я підійшов близше до него, побачив я, що на вудцї висїла маленька, молоденька жабочка. Хінець закинув єї зручно в густу траву, де було повно старих грубих жаб. Ледви що тоту молоду добачила якась стара жаба, як одним скоком скочила до неї і таки цїлу від разу проковтнула. Але вже в тій хвили чоловік той сїпнув вудкою в гору, вхопив одною рукою стару жабу а другою за волосїнь від вудки і витягнув осторожно молоденьку жабку з горла старої. Стару жабу кинув до коша, а молоденьку на вудцї закинув знов в траву. В той спосіб за якої чверть години, від коли я приднвляв ся, утратило яких шість жаб не лиш свій снїданок, але рівночасно свободу та житє.

Мабуть нигде в сьвітї нема рік, озер, охаб і т. д. так богатих в рибу, як в Хінї, та й нигде так як в Хінї не полюють на рибу та земноводники. Ріки з вимкою вузких доріг для кораблів покриті цїлі сїтями на рибу та жердями від сїтий; в кождій калабанцї, навіть на рижових полях, годують рибу, а в містах полудневої Хіни бачив я навіть на улицях малі калабаньки та кадки, в котрих годовано лососї або коропи, а тота риба була иноді так груба і товста, що ледви ще могла рушити ся. В инших кадях лежали живі угорі і водні гадини всїлякої величини і краски, бо Хінцї їдять радо також і водні гадини, котрі служать головно до вареня смачних зуп. В Амої вішають на бамбусових жердях за голови довгі на метер, брунатні гадини і так їх продають.

Рибу вільно кождому ловити, а що то найвигіднїйший спосіб заробкованя, то на ріках і озерах повно рибаків, котрі в найріжнороднїйший спосіб полюють на ті зьвірята. Їх убивають списами, ловлять на вудки або сїтями, витягають граблями з намулу, ваблять в лапки або ловлять корморанами, птицями, званими також водними круками. Сей спосіб ловленя риб єсть для Европейця найінтереснїйший.

В Хінї та й в Японії придивляв ся я иноді цїлими годинами, як тоті меткі, розумні птицї на знак рибака скакали з лодки у воду, а в кілька мінут опісля, иноді аж по довшім часї, виринали знову і вилазили на лодку. Воле під дзюбом було тоді повне риб, котрі они відтак викидали одну за другою, а рибак в нагороду за то давав їм кусень риби. Щоби тоті птицї не поликали зараз у водї більшої риби, то рибаки підвязують їм шийку тїсно шнурочком, так що они можуть проковтнути лиш хиба малу рибку, але велику мусять віддати. Їх учать вже маленькими ловити рибу і они так до того привикають, що дуже радо то роблять.

Дуже дивний спосіб ловленя риб бачив я в Гаканї над горішним Янцекіяном. Хінцї-моряки на тих пароплавах, що плавають по згаданій рицї, коли станути де в якійсь пристани, ловлять собі рибу слїдуючим способом. Беруть великий, на 2 стопи широкий бляшаний рондель, що служить звичайно до вареня рижу, вимащують его в середині яким товщем а відтак на шнурках спускають его у воду. Коли за годину опісля витягнуть той рондель з води, то він аж до половини наповнений дрібною рибою. Товщ той притягає масами рибу і над ронделем та довкола него збере ся така маса риб, що коли его тягнути борзо в гору, то тоті рибки, що в долинї, не можуть задля горішних борзо втїкати і лишають ся в ронди.

У Апашів та Пуебльо-Індиянів в Арізонї, видів я їх улюблений присмак: коржики (пляцки) з праженої а відтак потовченої саранчі. Таку саму страву люблять і Хінцї їсти; але далеко більше люблять они пражені шовківни-

Новинки.

Львів, 3 цьвітня 1912.

— Є.Е. ВПреосьв. Митрополит граф Андрей Шептицкий повернув в понеділок вечером до Львова.

— Іменованя. Концепіст краєвої Дирекциї скарбу, Казимир Смолька, іменований комісарем скарбу.

— На послїднім засїданю еміґрацийної анкети в суботу взяли участь з Галичини директор банку др. Витовт Левицкий, пос. Гальбан, віденьский адвокат др. Ґарґас а з Буковини віцемаршалок др. Смаль-Стоцкий, президент кр. Ради культури Стефанович і член тої ради Гордійчук. Проф. др. Смаль Стоцкий підпер жадане руских знатоків еміграцийних з Галичини, щоби оба роди еміґрациї, за море і континентальну, трактувати окремо. За сим жаданєм заявила ся також значна часть знатоків инших народностий, котрі спершу були того погляду, що оба роди еміґрациї треба обняти одним законом.

— До нового виділу „Рускої Бесїди" у Львові увійшли: проф. Волод. Шухевич, радник Сосновский, п. Штогрин, др. Рудницкий, о. Туркевич, Ст. Чарнецкий, Яр. Колтуняк, а як заступники: Модест Сосенко, др. Гірняк і др. Терлецкий.

— Нещаслива пригода. В реальности ч. 106 при ул. Жовківскій, де єсть солодівня акц. Товар. броварів стала ся вчера по полудни страшна пригода, котрої жертвою впало одно житє людске. В реальности тій єсть вінда, що служить до витяганя в гору візків з ячменем, а котру порушає ся корбою при помочи кількох робітників. Корба та містить ся на четвертім поверсї. Вчера при тій корбі були занятї Франц Форись, Іван Блїхарский і Марко Чуяк. Підчас роботи вийшов Форись на третий поверх щоби часть витягненого на гору материялу вже там задержати. Коли вінда піднята ся аж на третий поверх, Форись зачав стягати з неї мішки, нараз вінда зачала нагло спадати в долину а Форись стративши рівновагу упав в висоти третого поверха на долину і вдаривши головою об зелїзну штабу вінди забив ся на місци. Завізвано зараз лїкарів і комісию маґістратску та полїцию, котра розвела зараз слїдство в цїли вияснения причин сеї нещасливої пригоди. Нема, здаєсь, сумніву, що до того нещастя причинила ся зле функционуюча і дуже примітивно уряджена вінда.

— Вирок в справі самосуду на селї. Розправа против 11 селян з Тимців о побите на смерть Івана Пугача закінчила ся вироком, котрим засуджено війта Тому Пржесловского, котрий перший зачав бити Пугача палицею, на кару 10 місячної вязниці, Михайла Тимця і Миколу Тимця-Чабана по 8 місяців тяжкої вязниці, Юрка Романика, Миколу Тимця-Пруса, Павла Тимця, Тому Слимака по 6 місяців тяжкої вязниці а Івана Тимця, Михайла Беня, Йосифа Чуру і Федька Залузця по 5 місяців тяжкої вязниці.

— Замість весни — зима. Хто нинї досьвіта пробудившись виглянув крізь вікно, тому мусїло в перший хвили прийти на гадку, що надходить Різдво а не Великоднї сьвята. На дворі була хвилями така заметіль яка і серед справдешної зими рідко буває. Ще в ночи лив дощ як з коновки а над раном так вже було постуденїло, що дощ перемінив ся в снїг і формально засипав цїле місто. Ще й тепер коло полудня снїг не перестає падати, але мокрий. Улицї так засипало, що трамваї лиш з великим трудом курсують а галузе дерев угинає ся під тягаром мокрого снїгу. Нема сумніву, що снїг сей мусїв наробити по садах і лїсах великої шкоди, коли під єго тягаром пірвали ся в місті дроти телефонічні і телеґрафічні. Що наробив сей снїг на провінциї, се небавком почуємо. Здає ся, що теперішна заметіль перейшла до нас з північного сходу, де в послїдних днях лютила ся страшна буря з дощем і снїгом.

— Як стають люди міліонерами а як нї. Дня 24 марта с. р. помер в Пізї славний фізик, професор Пачінотті, котрий вславив ся особливо на поли електротехніки і був першим з тих, що в сїм напрямі науки поклав трівки основи. Пачінотті єсть винахідником динамомашини званої динамомашиною Грамма. Винахід сей сягає року 1865, кочи то в Італії не було ще нїякого промислу, нїяких електротехнічних заведень. Отже щоби свій винахід якось зужиткувати, поїхав він до Парижа і аж там за посередництвом італїяньского амбасадора предложив тодїшному міністрови торговлї і промислу рисунок і модель свого винаходу. Міністер приймив то до відомости, але що в таких справах не робив нїчого без промисловця Демулена, то одного рана повів єго до него. Демулен знов мав веркмийстра Грамма і казав того закликати а Печінотті все єму розповів і пояснив. Маючи повну надію одержати патент на свій винахід вернув назад доІталїї. Ждав і ждав але надармо, аж наконець в 1870 р. вибухла французско-пруска війна. В цьвітни 1871 р. довідав ся він в Больонїї, що Зиновий Грамм одержав від французского правительства патент на винайдену ним електромаґнетичну машину. Пачінотті вислав тодї письмо до академії наук, в котрім виказав, яка єму, яко первістному винахідникови стала ся кривда. Академія признала єму слушність, казала в єго честь вибити єму медаль та іменувала єго своїм членом, але Грамм задержав патент і став міліонером. Італїяньске правительство іменувало пізнїйше Пачінотті'го професором унїверситету і сенатором, але з грошем мусїв він все-таки числити ся. За то бодай жив довше, бо електротехнік Зиновий Теофіль Грам помер ще в 1901 р.

— Бурса Руск. Тов. Педаґоґічного в Жовквї удержує від ряду лїт бурсу, в якій знаходило рік річно приміщене кількадесять учеників ґімназияльних і школи народної. Щоби забезпечити будучність сеї так важної інституциї доконче потрібна є відповідна власна хата. Для осягненя того, Виділ товариства старає ся всїми силами призбирати фонди на будову дому бурси і в тій цїли при всякій нагоді збирав датки, уряджував фестини, представленя і т. д. Кількалїтна праця увінчала ся досить гарним результатом, бо зібрано около 6.200 кор. За грошї ті закуплена зістала простора площа 1¼ морґа в здоровій і гарно положеній части міста. Виділ товариства сею так відрадною новиною дїлить ся зі всїми, кому доля учачої ся молодїжи не обоятна. Всїм жертводавцям, котрі в який небудь спосіб причинили ся до зібраня повисшого фонду, складає отсим Виділ товариства найсердечнїйшу подяку.

Виділ товариства докладає і на дальше всїх старань, аби як найскорше приступити до будови самого будинку. Маючи надію, що П. Т. Добродії учачої ся молодїжи не опустять єї і допоможуть хотяй би малими а частими жертвами до довершеня розпочатого дїла. Ласкаві жертви на цїль будови бурси руского Тов. педаґоґічного в Жовквї просимо уклінно присилати до Товариства кредитового „Віра" на кн. щадн. 2.200.

— Також самоубийник але на инший лад. Одного самоубийника стало більше у Львові. Студент прав Антін К. вийшов вчера над раном з „шампаньского павільону" при ул. Ягай-

---

ці (усїниці мотиля шовківника) і з'їдають їх великими масами. В декотрих описах подорожий по Хінї можна читати, що Хінцї їдять також дождженки або тото черваки, що то лїтом по дощи вилазять із землї. Хінцї у котрих я про то розвідував ся, рішучо тому перечили, підчас коли о шовківницях говорили як би о якімсь великім присмаку. А до великих присмаків належать в Хінї гнїзда ластівки, салянґани, хлюсняк, званий трепанґом та плавки пажорів. Найдорожшим присмаком, таким на котрий можуть собі позволити хиба лиш великі богачі, суть гнїзда салянґани, котрі справдї продають там на вагу золота. За таріль з гнїзда салянґани заплатив я одного разу 12 корон, але смак єї був такий млавий, що другий раз я би єї вже не їв. Гнїзда салянґани бувають так великі як половина маленької мисочки а згадана птиця робить їх із своєї слини. Они суть біляво прозорі, змішані з пірєм та волоконцями морскої трави; їх завозять з сундийских островів, головно з Яви а до Кантону привозять їх річно звиш 8 міліонів штук. За гнїздами тими треба добре по скалах налазити ся і тому они такі дорогі. В глубині краю платять за фунт тих гнїзд по 50 до 100 корон. Причини, задля якої тоті гнїзда так дорого платять ся, не треба шукати в якімсь їх незвичайнім смаку а радше в тій повірці Хінців, що тоті гнїзда мають великий вплив на здоровлє чоловіка. В одній хіньскій кухарскій книжці знайшов я слїдуючий припис пригото влюваня тих гнїзд:

„Повибирай старанно всї пера. Вари гнїзда в ющі або воді, аж змякнуть і станутъ зеленаво білі та прозорі. Зложи їх на верству голубячих яєць і накрий верствою платочків шинки та вари ще раз. Коли любиш солодкі, то додай кандизованого цукру. Приладжуй їх старанно і без олію. Уважай на то, щоби довго варили ся, бо коли будеш їсти, заким они змякнуть, то дістанеш бігунки".

Подібним, так само дорогим присмаком у Хінців єсть морске зьвіря, зване хлюсняком трепанґом, що належить до громади зьвірят званих їжинцями. Трепанг (єго наукова назва єсть „гольотурия їдома"), жиє на піску або намулї на днї моря, иноді в значній глубинї і має то до себе, що коли єго взяти в руки, то він викидає всї кишки із себе. Зьвіря то само в собі дуже гидке і аж дивно стає, що Хінцї уважають єго за так великий присмак. На маляйских водах тисячі суден займають ся ловлею сих зьвірят. Зловленї трепанґи складають насамперед у великі бляшані миски, широкі в промірі на пів сяжня, та вкривають листєм ростини кукау. Коли їх вже богато наловлять, зачинають варити а по першім звареню відцїджують, поливають відтак по трошки керничною водою і дусять в парі. З гольотуриї, що при зловленю була на стопу або й більше довга, зробить ся тепер така маленька, що має ледви 3 — 4 цалї довготи. По такім звареню, сушать ті гольотуриї на лїсках на сонци а по висушеню знов дусять в парі і знов сушать, щоби в той спосіб витягнути з них всю морску сіль. Так приладжені і висушені розстелють в умисно на то побудованих на суднах шопах, розкладають там огонь і вудять в димі, який там робить ся, цїлими місяцями. Перед продажию сортують їх, пакують в міхи і виносять на кораблї, котрі відвозять їх зараз на місця збуту, бо розходить ся о то, щоби сей товар як найкоротше перебував у вогких корабельних коморах.

Коли трепанґи мають варити ся, то їх насамперед обчищують зверха, зіскробують весь бруд і верхну верству, що має в собі вапно а відтак мочать добу або й дві в керничній воді. Трепанґи тоді напучнявіють і наберуть брудно сірої краски. Опісля треба їх кілька разів чисто переполокати, добре зчистити і наконець покраяти або посїчи. Трепанґи варять або в ющі приправленій добре корінєм або також додають їх до всїляких инших страв. Они так само як і салянґани не мають поправдї нїякого смаку. То лиш грудки мягкої, білої як молоко ґалярети, нїби якісь дриглї, котрі Европейцї їдять лиш длятого, що они легко стравні, але Хінцї що люблять добре їсти, кажуть, що трепанґи помагають травити і роблять апетит і тому мають у них велике значінє.

Мушу признати ся, що все, що я підчас свого побуту в Хінї їв з хіньскої кухнї, було зовсїм не зле. Смажена риба була така делїкатна, що й в Европї лїпшої би не зладили, мясо покраяне на тоненькі куснї, перемішане з яриною, паштети і все инше було дійстно добре і смачне. Лиш хлїб, який тут не печуть а варять в видї булок, для нас Европейців не то смачний а просто гидкий. З ярин їдять Хінцї капусту, моркву, шпінат і білі буракі; з овочів люблять виноград, яблока, грушки, бресквинї, а передовсїм малї солодкі помаранчі, мандаринки та мельони. Мяса можна також всїлякого дістати, особливо в північній Хінї. Лиш за молоко, масло і сир тут незвичайно трудно, бо Хінцї не держать коров а їх молока і масла навіть гидять ся. (Дальше буде).

льоньскій, де запивав ся цілу ніч, всів до дорожки, що ждала на него і казав вести ся, але ледви що коні рушили, як він вже стрілив до себе з револьвера, дорожкар завіз єго просто на стацию ратункову. Тут показало ся, що самоубийник не кулькою але алькоголем постановив відобрати собі житє, бо рана від кулі була лиш незначна але за то пан академік був пяний майже до безтяму. По засмотреню рани забрав єго поліцаян і повів на поліцию, але тут не хотів він, чи може скорше не міг сказати, що єго спонукало до самоубийства кулькою з револьвера. Позаяк не було обави, щоби той самоубийник ще другий раз стріляв до себе, то списано лиш протокол і випущено єго на волю.

— Зміна власности. Ґр. Аґенор Ґолуховский зі Скали купив від Ізидора Ґафнера маєтність в повіті борщівскім, Турильче, обшару 1800 морґів, з горальнею і палатою.—Маєтність Товсте (місто) в заліщицкім повіті, обшару около 800 морґів, набув сими днями від княг. Феліциї Любомирскої з Розвадова п. Спиридон Вахович, властитель більшої посілости в Давидківцях. — Маєтність Медин і Хатки Мединьскі в збараскім повіті, положені на російскій граници, купила Гавриїла з Мрововіцких Малаховска, властителька сусідних маєтностий в Скориках і Пенківцях від п. Захариї Фріда за 760.000 К.

Телеґрами.

8 причини перерви телефонів і телеґрафів, які спричинила нинішна сніговиця не одержали ми доси ніяких депеш телеґрафічних і телефонічних.

Ціна збіжа у Львові.

дня 2-го цьвітня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·20	до	11 50
Жито	9·10	„	9·40
Овес	8·—	„	8·30
Ячмінь пашний	8·—	„	8 50
Ячмінь броварний	8·50	„	10·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	10 50	„	11 50
Бобик	8 50	„	9 —
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80 —	„	90· —
Конюшина біла	115 —	„	135 —
Конюшина шведска	75 —	„	90 —
Тимотка	70 —	„	75 —

Надіслане.

— Домашна кухня. (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

— Рускі диктати до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане. — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землі, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до кидання і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землі, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дітии, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Ідьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посішні визначені грубшим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм часел мінутових.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·38, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 виключно щоденно, †) до Мушини.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 3·48, 11·13.
†) до Красного.

До Чернівець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·20, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·59, 11·24
§) Від 18/6 до 10/9 виключно лиш в неділі і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·42, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділі).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в субобу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: **2·33**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мушини від 15/6 до 30/9 виключно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Чернівець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·53, **6·36**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·40.
§) Від 18/6 до 10/9 виключно лиш в неділі і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·30.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).